ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៦/២៧

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន រាជហរិវង្ស

ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងឯកឧត្តម **ថៅ ម៉េងលាត** ជាអគ្គទេសាភិបាល ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និងអំពីអគ្គទេសាភិបាល ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជាដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នាសម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ

នៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

* * *

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ : ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ហៅថា " ធនាគារកណ្តាល " គឺជាស្ថាប័នស្វយ័តសាធារណៈ មានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្ម ។

មាត្រា ២ : ធនាគារកណ្តាលជានីតិបុគ្គលមានសមត្ថភាពគតិយុត្តិពេញលេញនិងជាអាទិ៍ មានសមត្ថភាពក្នុងការ :

១–អោយប្រាក់ គេខ្ចី ខ្ចីប្រាក់ពីគេនិងចុះកិច្ចសន្យាផ្សេងៗទៀត ។

២–ប្តឹងនិងការពារនៅមុខតុលាការ ។

៣–ធ្វើលទ្ធកម្ម កាន់កាប់និងផ្ទេរចេញនូវចលនទ្រព្យនិងអចលនទ្រព្យ ក្នុងគោលដៅនៃការ ប្រកបអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣: ធនាគារកណ្តាលមានបេសកកម្មចំបងគឺកំណត់និងដឹកនាំនយោបាយរូបិយវត្ថុក្នុងក្របខ័ណ្ឌនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅរក្សាថ្លៃអោយមានស្ថេរភាពសំដៅ បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដើម្បីអោយសេដ្ឋកិច្ចរីកចំរើន ។

មាត្រា ៤ : ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិចេញប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរនិងសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗទៀត ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួននិងដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥ : ធនាគារកណ្តាលត្រូវចេញផ្សាយជាប្រក្រតីនូវគោលដៅនយោបាយរូបិយវត្ថុ(រូបិយ-វត្ថុ ឥណទាន ការប្តូរប្រាក់ អត្រាការប្រាក់) និងស្ថិតិទាក់ទងជាអាទិ៍ដល់បរិមាណរូបិយវត្ថុ ថ្លៃ ឥណទាន ជញ្ជីង ទូទាត់និងការប្តូរប្រាក់ ។

មាត្រា ៦ : ទីស្នាក់ការដើមធនាគារកណ្តាលត្រូវតាំងនៅរាជធានីភ្នំពេញ ។ ធនាគារកណ្តាលអាចបើកសាខា ទីភ្នាក់ងារក្នុងប្រទេសនិងការិយាល័យតំណាងនៅឯបរទេស ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ ធនាគារកណ្តាល ។

ជំពូកទី ២

មុខងារនិងភារកិច្ចទូទៅ

មាត្រា ៧ : ធនាគារកណ្តាលមានមុខងារនិងភារកិច្ចដូចតទៅ :

១– កំណត់គោលដៅនយោបាយរូបិយវត្ថុដោយពិគ្រោះជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២– ត្រិះរិះរក អនុវត្តនិងត្រួតពិនិត្យនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងប្តូរប្រាក់អោយសំរេចទៅតាមគោលដៅដែលបានកំណត់ ។

៣– ធ្វើការវិភាគស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងរូបិយវត្ថុជាប្រក្រតីរួចចេញផ្សាយលទ្ធផលហើយលើកសំណើនិងវិធានការជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ។

៤– ផ្តល់ឬដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មចំពោះគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងគ្រឹះស្ថានឯទៀតដែលពាក់ព័ន្ធដូចជា ស្នងការគណនី គ្រឹះស្ថានជម្រះបញ្ជីជាដើមព្រមទាំងចេញបទបញ្ញានិងត្រួតពិនិត្យគ្រឹះ ស្ថានទាំងនោះ ។

៥– ត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធទូទាត់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងកែលំអប្រសិទ្ធភាពនៃការទូទាត់អន្តរធនាគារ ។

៦– ទទួលភារៈផ្តាច់មុខជាអ្នកបោះផ្សាយរូបិយវត្ថុជាតិ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៧– ទទួលខុសត្រូវនិងអនុវត្តក្នុងនាមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានូវកិច្ចការទាំងឡាយដែលជាលទ្ធផលនៃការចូលរួមរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាមួយស្ថាប័នអន្តរជាតិសាធារណៈ ក្នុងកិច្ចការធនាគារ ឥណទានរូបិយវត្ថុ ។

៨– តម្លើងតារាងជញ្ជីងទូទាត់ ។

៩– ចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលនិងឥណទេយ្យជាមួយប្រទេសក្រៅ ។

១០– ចូលរួមក្នុងការបង្កើតនិងការត្រួតពិនិត្យទីផ្សាររូបិយវត្ថុនិងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ ។

១១_ផ្តល់ ឬ ដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណចំពោះគ្រឹះស្ថានដែលចូលរួមក្នុងអាជីវកម្មទីផ្សារប្តូរប្រាក់ សង្ការឹម ប័ណ្ណត្បូងថ្ម និងលោហធាតុមានតម្លៃ ព្រមទាំងចេញបទបញ្ញត្តិនិងត្រួតពិនិត្យគ្រឹះស្ថាន ទាំងនេះ ។

១២_កំណត់អត្រាការប្រាក់ ។

មាត្រា ៨ : ធនាគារកណ្តាលអាចបើកគណនីអោយ :

- ស្ថាប័នរដ្ឋ ឬអង្គភាពរដ្ឋបាលកណ្តាល ដូចជារតនាគារជាតិជាដើម
- គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានការអនុញ្ញាតពីធនាគារកណ្តាលអោយធ្វើអាជីវកម្ម
- ធនាគារកណ្តាលបរទេសនិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិ ។

ធនាគារកណ្តាល មិនអាចបើកគណនីអោយសហគ្រាសឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មបានទេ ទោះជារបស់រដ្ឋក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ៣

ស្វ័យភាពនៃធនាគារកណ្តាល

មាត្រា ៩ : ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ធនាគារកណ្តាលក្នុងឋានៈជាអ្នកទទួលនូវសិទ្ធិអធិគ្រ្ទយ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាល មានស្វ័យភាពក្នុងការគ្រប់គ្រង តែត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តភារកិច្ចនិងលទ្ធផលដែលសំរេចបានជូនរដ្ឋសភានិងរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ទេសាភិបាល នៃធនាគារកណ្តាលអាចចូលរួមនិងបញ្ចេញមតិក្នុងអង្គប្រជុំគណៈរដ្ឋមន្ត្រីតាមការអញ្ជើញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចូលរួម និងបញ្ចេញមតិក្នុងអង្គប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ ធនាគារកណ្តាល តាមការអញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនេះ ។

តាមសំណើរបស់រដ្ឋសភា ទេសាភិបាល ឬសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបំភ្លឺអំពីនយោបាយនៃធនាគារកណ្តាល ឬអត្ថាធិប្បាយសេចក្តីព្រាងច្បាប់ជូនរដ្ឋសភា ឬគណៈកម្មការជំនាញនៃរដ្ឋសភា ។

មាត្រា ១០ : នៅដំណាច់ឆមាសនីមួយៗ ធនាគារកណ្តាលត្រូវដាក់ជូនរដ្ឋសភានិងរាជរដ្ឋាភិបាលនូវរបាយការណ៍ដោយ ÷

- វាយតម្លៃនូវគោលធំៗនៃស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រៀបរាប់អំពីនយោបាយរូបិយវត្ថុនិងនយោបាយប្តូរប្រាក់ដែលធនាគារកណ្តាលត្រូវអនុវត្តក្នុងឆមាសបន្ទាប់ ឬ ក្នុងរយៈពេលវែងជាងនេះ ។
- ពិនិត្យឡើងវិញនិងវាយតម្លៃការអនុវត្តនយោបាយរូបិយវត្ថុនិងនយោបាយប្តូរ ប្រាក់ដែលមាន ចែងក្នុងរបាយការណ៍ឆមាសមុន ។

មាត្រា ១១: ក្រៅពីរបាយការណ៍ខាងលើ ធនាគារកណ្តាលត្រូវធ្វើរបាយការណ៍តាមការចាំបាច់របស់រដ្ឋសភា និងរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ៤

ការគ្រប់គ្រងធនាគារកណ្តាល

មាត្រា ១២: ១_អង្គការគ្រប់គ្រងរបស់ធនាគារកណ្តាលគឺក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដែលតទៅនេះ ហៅកាត់ថា ក្រុមប្រឹក្សា ។ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានដឹកនាំដោយទេសាភិបាល ។ ក្រុមប្រឹក្សានេះមានសមាជិក ៧រូប គឺទេសា ភិបាល ទេសាភិបាលរង និងសមាជិក ៥រូបទៀតដែល ១រូប តំណាងប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ១រូបតំណាងអោយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ១រូបតំណាងអោយមជ្ឈដ្ឋានធ្វើសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ១រូបតំណាងអោយមជ្ឈដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និង ១រូបទៀតតំណាងអោយបុគ្គលិកធនាគារកណ្តាល ។

ក្នុងតំណែងរបស់ខ្លួន ទេសាភិបាលនិងទេសាភិបាលរង មិនអាចជាមន្ត្រីរាជការមិនអាចជាទី ប្រឹក្សាអង្គភាពសាធារណៈ មិនអាចជាសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល និង មិនអាចជាសមាជិករដ្ឋសភាទេ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌខាងលើនេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះសមាជិកដទៃទៀតដែរលើកលែងតែតំណាងអោយប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលនិងតំណាងអោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុព្រមទាំង តំណាងមជ្ឈដ្ឋានឧត្តមសិក្សា ដែលម្នាក់ៗអាចរក្សាលក្ខណៈជាមន្ត្រីរាជការបាន ។

២_ក្រុមប្រឹក្សាមានភារកិច្ចជាអាទិ៍ :

_រៀបចំនយោបាយសំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ធនាគារកណ្តាល

_ចេញប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរ និងសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗដើម្បីគ្រប់គ្រងកិច្ចធនាគារ កណ្តាល

-ចងក្រងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
-តាក់តែងលក្ខន្តិកៈបុគ្គលិក
-បង្កើតនាយកដ្ឋាននានារបស់ធនាគារកណ្ដាល
-បង្កើតគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យបញ្ជីគណនេយ្យ
-បង្កើតគណៈកម្មការសំរាប់បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈនៃបុគ្គលិក ។

៣-ទេសាភិបាលមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំទីមួយនៃធនាគារកណ្ដាលនិងទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សា លើកិច្ចការអនុវត្តនយោបាយរបស់ខ្លួន ។ ទេសាភិបាលត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការដឹកនាំកិច្ចការធនាគារកណ្ដាល និង មានសិទ្ធិអំណាចធ្វើកិច្ចការទាំងឡាយណាដែលមិនបានកំណត់សំរាប់ក្រុមប្រឹក្សានៅក្នុងច្បាប់នេះឬ បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ទេសាភិបាលត្រូវតែងតាំងមន្ត្រី បុគ្គលិកនៃធនាគារកណ្ដាលនិងលើកសំណើជូនក្រុមប្រឹក្សាក្នុងការកម្រិតប្រាក់បៀវត្ស ព្រមទាំងប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗចំពោះក្របខ័ណ្ឌជាន់ខ្ពស់ ។

៤-ទេសាភិបាលរងមានសិទ្ធិអំណាច និង បំពេញភារកិច្ចទាំងឡាយដែលទេសាភិបាលកំណត់អោយ ។ ក្នុងករណីអវត្តមានរបស់ទេសាភិបាល ទេសាភិបាលរងជំនួសទេសាភិបាល ។

មាត្រា ១៣: ទេសាភិបាលនិងទេសាភិបាលរងត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្ដូរបញ្ឈប់ពីតំណែងដោយព្រះរាជក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

សមាជិកដទៃទៀត នៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្ដូរបញ្ឈប់ពីតំណែងដោយអនុក្រឹត្យ ។ សមាជិកទាំងនេះត្រូវបានជ្រើសរើសតាមបញ្ជីរៀបចំដោយទេសាភិបាល ដែលមានឈ្មោះ ៣ នាក់ក្នុងប្រភេទ តំណាងនីមួយៗ ។

មាត្រា ១៤ :១-សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវជាអ្នកដែលគេទទួលស្គាល់ថាមានបទពិសោធន៍និងកិត្តិនាមក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងមានអាយុមិនលើសពី ៦៥ ឆ្នាំ។ សមាជិកទាំងនោះត្រូវបានតែងតាំងសំរាប់ រយៈពេល ៤ ឆ្នាំ និងអាចត្រូវបានតែងតាំងជាថ្មីបានតែ ១ ដងគត់ ។ ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាលើកទី១ ដែលបង្កើតតាមច្បាប់ នេះលើកលែងតែទេសាភិបាល ទេសាភិបាលរងនិងតំណាងអោយបុគ្គលិក ធនាគារកណ្ដាល

អាណត្តិរបស់សមាជិក ២រូប ត្រូវចប់ក្នុងរយៈ ២ឆ្នាំក្រោយពីថ្ងៃ តែងតាំងដោយវិធីចាប់ឆ្នោត ។

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សានិងគ្រួសារផ្ទាល់មិនអាចចូលហ៊ុនក្នុងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុណា មួយដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ធនាគារកណ្តាលឡើយ ។

២_សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបានបញ្ឈប់ពីតំណែងក្នុងករណី :

ក_ជាប់ទោសពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ បទល្មើសរដ្ឋបាល ឬ ពីបទល្មើសផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ឬ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ។

ខ_មានសេចក្តីសំរេចពីក្រុមប្រឹក្សាថាមានប្រព្រឹត្តបំពានទៅលើការហាមឃាត់ដែលចែងក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ នៃច្បាប់នេះ ។

គ_អវត្តមានក្នុងការប្រជុំជាប់ៗគ្នា៤ដង លើកលែងតែមានជម្ងឺនិងក្នុងករណីប្រធានស័ក្តិដែលបានការទទួលស្គាល់ពីក្រុមប្រឹក្សា ។

ឃ_លាឈប់ដោយបានសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ង_មិនអាចបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបានដោយបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម និងវិបត្តិស្មារតី ។

ច_ធនក្ស័យផ្ទាល់ខ្លួនដែលប្រកាសដោយតុលាការ ។

៣_ការប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវធ្វើយ៉ាងហោចណាស់ ២ ខែ ម្តង ។

៤_សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវទទួលកម្រៃក្យាច់វត្តមានដែលក្រុមប្រឹក្សាជាអ្នកកំណត់

៥_ទេសាភិបាលនិងទេសាភិបាលរងទទួលប្រាក់តម្លៃការជាមូលដ្ឋានពីធនាគារកណ្តាលស្មើនឹង សមាជិកនៃរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១៥ : ១_មិនអនុញ្ញាតអោយអ្នកដឹកនាំ បុគ្គលិក ឬសមាជិកណាម្នាក់នៃក្រុមប្រឹក្សារបស់ធនាគារ កណ្តាល :

_ ទាញយកតាមរយៈធនាគារកណ្តាលនូវផលប្រយោជន៍ទាក់ទងនឹងផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ហិរញ្ញវត្ថុ កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬ ផ្នែកផ្សេងៗទៀត ។

_ ទទួលយកដើម្បីផលប្រយោជន៍ទាំងនេះ នូវការណែនាំដែលពាក់ព័ន្ធដល់ភារកិច្ចដែលខ្លួនត្រូវបំពេញដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ

_ ទទួលធ្វើការងារណាដែលផ្ទុយពីភារកិច្ចរបស់ខ្លួន

– ទទួលអំណោយ ឬលាភសក្ការៈសំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬសំរាប់បុគ្គលជិតស្និទ្ធជាមួយខ្លួនដែលជាគ្រួសារផ្ទាល់ក្តី ជាភាគីពាណិជ្ជកម្ម ឬហិរញ្ញវត្ថុក្តីដោយលំអៀងនូវភាពស្មោះត្រង់ក្នុងការបំពេញភារកិច្ច ។

២_សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមប្រឹក្សាត្រូវរាយការណ៍អោយបានសព្វគ្រប់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាអំពីផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ហិរញ្ញវត្ថុ កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬរបរអាជីវកម្មផ្សេងទៀតដែលខ្លួន ឬ គ្រួសារផ្ទាល់មានដោយចំពោះឬដោយប្រយោល ហើយពុំមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតលើបញ្ហាទាំងឡាយណា ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនឡើយ ។ ប៉ុន្តែអាចចូលរួមដើម្បីបំពេញចំនួនកូរ៉ុមក្នុងអង្គប្រជុំ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមប្រឹក្សា ។

មាត្រា ១៦: អ្នកដឹកនាំ បុគ្គលិកនិងសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សារបស់ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវផ្តល់អោយអ្នកដទៃ នូវពត៌មានដែលទាក់ទងនឹងការសំងាត់វិជ្ជាជីវៈដែលខ្លួនបានទទួលក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ចឡើយ លើកលែង តែក្នុងករណីចាំបាច់ដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ឬមានការបង្គាប់ពីតុលាការ ។

ជំពូកទី ៥

ដើមទុន ការប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណេញនិងថវិកា

មាត្រា ១៧ :១_ធនាគារកណ្តាលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយមានដើមទុនដែលកំរិតដោយអនុក្រឹត្យ។ ដើមទុន នេះអាចកែប្រែបានតាមពេលវេលាចាំបាច់ ។ ដើមទុនទាំងមូលត្រូវបានចុះបញ្ជីនិងកាន់កាប់ផ្តាច់មុខដោយរាជរដ្ឋាភិបាល និង មិនអាចផ្ទេរឬដាក់អោយជាប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌអ្វីឡើយ ។

២_នៅពេលដែលទ្រព្យសកម្មពិតក្នុងតារាងតុល្យការរបស់ធនាគារកណ្តាលថយចុះក្រោមចំនួនទ្រព្យអកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវប្រគល់ជូនធនាគារ កណ្តាលនូវមូលប័ត្ររដ្ឋ ដើម្បីបំពេញឱនភាពនោះក្នុងកំឡុង ៦០ថ្ងៃ ក្រោយពីពេលចេញផ្សាយតារាងតុល្យការរបស់ធនាគារកណ្តាល ។ មូលប័ត្ររដ្ឋជាប័ណ្ណ អាចធ្វើអន្តរការបានដោយគិតការប្រាក់តាមអត្រាបុនហិរញ្ញប្បទាន ។

មាត្រា ១៨ : លទ្ធផលជាមូលដ្ឋាននៃការិយបរិច្ឆេទនីមួយៗរបស់ធនាគារកណ្តាលត្រូវបានគណនា ក្រោយពីបានដកចំណាយប្រតិបត្តិការប្រចាំការិយបរិច្ឆេទនោះនិងក្រោយពីបានដកទុកសំរាប់ :

១_ទាយជ្ជទានដល់គណនីសំវិធានធនសំរាប់ហានិភ័យនិងការស្រុតចុះតម្លៃនិងដល់គណនីរំលស់ទ្រព្យសកម្ម ។

២_សំវិធានធនដល់មូលនិធិសោធនដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សា ។

៣_ប្រាក់បំរុងទូទៅស្មើនឹង ២០% (ម្ភៃភាគរយ) លើលទ្ធផលក្រោយពីដកក្នុងចំណុច ១និង ២ នៃមាត្រានេះ ។

៤_ប្រាក់បំរុងសំរាប់សងថ្លៃមូលប័ត្រទាំងឡាយដែលធនាគារកណ្តាលបានទទួល ។

៥_មូលនិធិសំរាប់វិនិយោគសម្ភារភាពរបស់ធនាគារកណ្តាលដែលកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សា ។

មាត្រា ១៩ : ប្រាក់ចំណេញសុទ្ធត្រូវបង់ចូលថវិកាជាតិក្រោយពីបានដកចេញ :

_៥% (ប្រាំភាគរយ) សំរាប់រង្វាន់បុគ្គលិក ដោយមិនគិតក្រុមប្រឹក្សា ។

_០,៥% (សូន្យក្បៀសប្រាំភាគរយ) សំរាប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ។

មាត្រា ២០: គម្រោងចំណាយទាំងអស់របស់ធនាគារកណ្តាលត្រូវចងក្រងក្នុងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនដែលត្រូវអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាហើយផ្ញើជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនិងរដ្ឋសភាដើម្បីជាពតិមាន ។

ជំពូកទី ៦

សម្ព័ន្ធការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុជាមួយអង្គភាពសាធារណៈ

មាត្រា ២១ : ១_ធនាគារកណ្តាលទទួលប្រាក់បញ្ញើផ្ទាល់មុខជារូបិយវត្ថុជាតិពីរតនាគារជាតិ ។ ធនាគារកណ្តាលទទួលប្រាក់ពីរតនាគារជាតិ ហើយចេញជួសនូវទឹកប្រាក់ដែលរតនាគារជាតិត្រូវចំណាយ ។

ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ជាមួយនឹងរតនាគារជាតិនូវកម្រៃដែលត្រូវបង់ជូនធនាគារកណ្តាល លើរាល់ប្រតិបត្តិការដែលត្រូវអនុវត្ត ។

២_ចំណូលជារូបិយប័ណ្ណរបស់ធនាគារជាតិត្រូវលក់អោយធនាគារកណ្តាល ហើយ ធនាគារ កណ្តាលត្រូវបញ្ចូលទឹកប្រាក់ជារៀលក្នុងគណនីតែមួយរបស់ធនាគារជាតិ ដោយគិតតាមអត្រាប្តូរប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃ ។

មាត្រា ២២ : ធនាគារកណ្តាលជាទីប្រឹក្សារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងវិស័យរូបិយវត្ថុនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ធនាគារកណ្តាលមានភារកិច្ចក្នុងការផ្តល់ពត៌មាននិងយោបល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលអំពីបញ្ហាទាំងឡាយដែលមានអានុភាពក្នុងការធ្វើអោយសំរេចគោលដៅនយោបាយ នៃហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២៣ : ១_ធនាគារកណ្តាល ត្រូវជួយគ្រប់គ្រងក្នុងការខ្ចីប្រាក់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ អង្គភាព សាធារណៈដោយធ្វើប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រជាអាទិ៍ ជូនយោបល់លើកាលបរិច្ឆេទនៃ ការបោះផ្សាយមូលប័ត្រនិងជំរុញទីផ្សាររូបិយវត្ថុនិងទីផ្សារ ហិរញ្ញវត្ថុអោយរីកចំរើន ។

២_ធនាគារកណ្តាលអាចទទួលធ្វើជាអាណត្តិគាហករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ របស់អង្គភាពសាធារណៈចំពោះប្រតិបត្តិការដូចខាងក្រោមនេះ :

_ការទិញ_លក់មូលប័ត្រដែលបោះផ្សាយដោយរាជរដ្ឋាភិបាលឬអង្គភាពសាធារណៈ ព្រមទាំងកិច្ចការជាភ្នាក់ងារជាគណនេយ្យ ដើម្បីចុះបញ្ជីនិងផ្ទេរនូវមូលប័ត្រនោះ

_ការទូទាត់សងដើមនិងការប្រាក់ព្រមទាំងកម្រៃផ្សេងៗលើមូលប័ត្រទាំងនោះ ។

៣_ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬ អង្គភាពសាធារណៈ អំពីកម្រៃដែលត្រូវបង់ជូនធនាគារកណ្តាលលើរាល់ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៤: ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវផ្តល់ឥណទានដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលដល់រាជរដ្ឋាភិបាលឡើយ ជាពិសេសដោយទិញយកមូលប័ត្រដែលបោះផ្សាយដំបូង ឬមូលប័ត្រដែលធានាដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ដោយអង្គភាពសាធារណៈ លើកលែងតែករណីស្របទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនានាក្នុងជំពូកនេះ ។

មាត្រា ២៥: ធនាគារកណ្តាលអាចផ្តល់ឥណទានដែលមានកាលវសានមិនហួសពី ៣ខែ ជូនទៅធនាគារ ជាតិដោយគិតការប្រាក់តាមអត្រាបុនហិរញ្ញប្បទាន :

១_រាល់ប្រតិបត្តិការឥណទានត្រូវមានកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងធនាគារកណ្តាលនិងអ្នកខ្ចី ដែលត្រូវមានបញ្ជាក់ទឹកប្រាក់ឥណទាន កាលវសាននិងអត្រាការប្រាក់ ។

២_ប្រតិបត្តិការឥណទានត្រូវធ្វើអោយមានយថាភាពដោយប្រគល់ជូនធនាគារកណ្តាល នូវមូលប័ត្ររដ្ឋដែលអាចធ្វើអន្តរការបាន ។

៣_ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃឥណទាននិងមូលប័ត្រដែលមានស្របតាមមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងការិយបរិច្ឆេទនីមួយៗមិនត្រូវអោយលើសពី ១០% (ដប់ភាគរយ) នៃចំណុចធម្មតានៃថវិកាជាតិ ក្នុងការិយបរិច្ឆេទនាឆ្នាំមុនឡើយ ដោយមិនគិតជំនួយ និងចំណូលពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិ ។

មាត្រា ២៦: នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការផ្សារចំហឬកិច្ចប្រតិបត្តិការអប្បហារ ឬឥណទាន ជាមួយនឹងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ធនាគារកណ្តាលអាចលក់ ទិញ ទទួល ឬដាក់បញ្ចាំ នៃមូលប័ត្ររដ្ឋដែលត្រូវបានគេបោះផ្សាយជាសាធារណៈពីមុនមក ហើយដែលត្រូវផុតកំណត់សងក្នុងកំឡុង ៩០ថ្ងៃ ។

មាត្រា ២៧ : ជារៀងរាល់ឆ្នាំរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវពិគ្រោះជាមួយធនាគារកណ្តាលសិន មុននឹងសំរេចថវិកាជាតិជាស្ថាពរដើម្បីកំណត់នូវចំនួនទឹកប្រាក់ឥណទានសរុបដែលរាជរដ្ឋាភិបាល និងអង្គភាពសាធារណៈនានាអាចត្រូវការពីធនាគារកណ្តាលក្នុងកម្រិតដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៨: ធនាគារកណ្តាលចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈក្នុង និង ក្រៅប្រទេស ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងលិខិតធានារ៉ាប់រងចេញជូនឥណទាយកផង ។

ជំពូកទី ៧

របបនិងនយោបាយប្តូរប្រាក់

មាត្រា ២៩: ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំអត់ និងអនុវត្តរបប និងនយោបាយប្តូរប្រាក់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយពិគ្រោះជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងក្របខ័ណ្ឌនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច ហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៣០ : ១_ធនាគារកណ្តាលត្រូវរក្សានិងគ្រប់គ្រងទុនបំរុងផ្លូវការក្រៅប្រទេសដែលរួមមាន ÷

_មាសរូបិយវត្ថុ

-រូបិយប័ណ្ណដែលមានទ្រង់ទ្រាយជាក្រដាស ឬ ជាកាសនិងសមតុល្យធនាគារនៅបរទេស

-ធនធានជាទុនបំរុងដែលអន្តរជាតិទទួលស្គាល់ជាអាទិ៍មាន :

-រូបិយប័ណ្ណដែលទិញពីមូលនីធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិយកក្នុងផ្នែកបំរុង

-ធនធានជាសិទ្ធិដកពិសេស អេស.ឌី.អរ (SDR) របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-រូបិយាណត្តិនិងប័ណ្ណសងតាមបញ្ជាដែលមានកំណត់ជារូបិយប័ណ្ណ ហើយត្រូវសងនៅក្រៅប្រទេស ។

-ប័ណ្ណរតនាគារដែលបោះផ្សាយដោយរដ្ឋាភិបាលបរទេស

-មូលប័ត្រដែលបោះផ្សាយឬធានាដោយរដ្ឋាភិបាលបរទេសឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិនានា

២-ធនាគារកណ្តាលត្រូវរក្សាទុនបំរុងក្រៅប្រទេសអោយនៅកំរិតគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធានាដល់ប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣-កាលណាទុនបំរុងផ្លូវការក្រៅប្រទេសមានការថយចុះ ឬមានភាពដែលអាចថយចុះដល់កម្រិតខ្វះខាត ធនាគារកណ្តាលត្រូវដាក់ជូនដល់រាជរដ្ឋាភិបាលនូវរបាយការណ៍ស្តីពីមូលហេតុនៃបញ្ហា និង វិធានការដើម្បីកែសម្រួល ។ របាយការណ៍នេះត្រូវធ្វើជាប្រចាំរហូតដល់ស្ថានភាពថយចុះខាងលើត្រូវបានដោះស្រាយរួចជាស្រេច ។

៤-ធនាគារកណ្តាលជាអ្នកទទួលបន្ទុកថែរក្សាធនធានផ្លូវការក្រៅប្រទេសរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានសិទ្ធិជ្រើសរើសអាណត្តិគាហកដែលជាស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ ធនាគារកណ្តាល ឬធនាគារពាណិជ្ជកម្មបរទេសដើម្បីកាន់កាប់ជំនួស ។

មាត្រា ៣១: ១-ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់អត្រាប្តូរប្រាក់នៃរូបិយវត្ថុជាតិអោយមាននិយតភាព ។ ដូច្នេះ ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិជាអាទិ៍ :

-ធ្វើអាជីវកម្មលើមាសជាកាសឬជាដុំនិងលើលោហធាតុឬត្បូងថ្មមានតម្លៃផ្សេងទៀត

-ធ្វើអាជីវកម្មលើរូបិយប័ណ្ណដោយប្រើឧបករណ៍នានាដែលធនាគារិកធ្លាប់ប្រើជាទូទៅ

-ធ្វើអាជីវកម្មលើប័ណ្ណរតនាគារឬលើមូលប័ត្រផ្សេងទៀត ដែលបោះផ្សាយឬធានាដោយ រដ្ឋាភិបាលបរទេសឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិ

– បើក និង កាន់កាប់គណនីធនាគារពាណិជ្ជកម្មឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិនៅឯ បរទេស

– បើក និង កាន់កាប់គណនី និងធ្វើសកម្មភាពជាភ្នាក់ងារឬជាអ្នកទាក់ទងជំនួសមុខធនាគារកណ្តាលបរទេស រដ្ឋាភិបាលបរទេស ទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលបរទេសនិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈអន្តរជាតិ នានា

– កំណត់អត្រាទិញ លក់រូបិយប័ណ្ណនានា

– កម្រិតស្ថានភាពរូបិយប័ណ្ណនៃធនាគារពាណិជ្ជនិងទីកន្លែងប្តូរប្រាក់ដែលមិនមែនជាធនាគារ

– ចេញបទបញ្ជាដែលពាក់ព័ន្ធលើការប្តូរប្រាក់និងអាជីវកម្មលើមាស លោហធាតុនិងត្បូងថ្មមានតម្លៃ

– ប្រកាសអត្រាប្តូររវាងប្រាក់រៀលនិងរូបិយប័ណ្ណផ្សេងៗ

– ចូលរួមក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិជំនួសមុខអោយរដ្ឋ

២– ធនាគារកណ្តាលមិនអាចផ្តល់អោយអ្នកដទៃនូវលិខិតធានាអត្រាប្តូរប្រាក់ទៅអនាគត ហើយមិនអាចអនុញ្ញាត ឬមិនត្រូវប្រើពហុអត្រាឡើយ ។

មាត្រា ៣២ : ១– ប្រាក់តម្លៃលើសសុទ្ធក្នុងពេលបិទបញ្ជីម្តងៗដែលកើតមានឡើងពីការប្រែប្រួលតម្លៃទ្រព្យសកម្មនិងទ្រព្យអកម្មនៃធនាគារកណ្តាលដែលកត់ត្រាជារូបិយប័ណ្ណ ឬឯកតាគណនីឯទៀតក្រៅពីរូបិយវត្ថុជាតិ ត្រូវចុះជាឥណទាននៅក្នុងគណនីទុនបំរុងពិសេស ។

២– ប្រាក់តម្លៃខ្វះសុទ្ធក្នុងពេលបិទបញ្ជីម្តងៗដែលកើតមានឡើងពីការប្រែប្រួលដូចខាងលើនេះ ត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលពីសមតុល្យឥណទាយីនៃគណនីទុនបំរុងពិសេស ហើយបើសមតុល្យនោះមានបរិមាណមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទូទាត់ប្រាក់ខ្វះទាំងនោះទេ រតនាគារជាតិត្រូវចេញមូលប័ត្រដែលអាចធ្វើអន្តរការបាន ដោយគិតការប្រាក់តាមអត្រាបុនហិរញ្ញប្បទានទៅអោយធនាគារកណ្តាលដើម្បីបង្គ្រប់ឱនភាព ។

៣– ទាំងប្រាក់តម្លៃលើសសុទ្ធ ទាំងប្រាក់តម្លៃខ្វះសុទ្ធដែលចែងក្នុងមាត្រានេះមិនត្រូវគិតចូល ក្នុងតារាងប្រតិលាភប្រចាំឆ្នាំរបស់ធនាគារកណ្តាលឡើយ ។

៤_រាល់សមតុល្យឥណទាយីក្នុងគណនីទុនបំរុងពិសេស នៅចុងការិយបរិច្ឆេទនៃធនា - គារកណ្តាល ត្រូវប្រើសំរាប់សងមូលប័ត្រដែលត្រូវបានបោះផ្សាយដូចមានចែងក្នុង ចំណុច ២នៃមាត្រានេះ ។

៥_សមតុល្យគណនីទុនបំរុងពិសេសនេះមិនត្រូវមានការតម្រឹមតម្រង់ឡើយ លើកលែង តែអនុលោមតាមមាត្រានេះ ។

ជំពូកទី ៨

សម្ព័ន្ធការជាមួយគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៣៣ : ធនាគារកណ្តាលត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្តាច់មុខក្នុងការផ្តល់ឬដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណនិង ការត្រួតពិនិត្យគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងគ្រឹះស្ថានឯទៀតដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៧នៃច្បាប់នេះដោយ :

១_ចេញប្រកាស បទបញ្ជានិងការណែនាំផ្សេងៗព្រមទាំងចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បី ធ្វើអោយសំរេចមុខងារដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ២ នៃច្បាប់នេះ ដោយអនុវត្ត បទដ្ឋាននៃការផ្តល់ឬដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ និង ត្រួតពិនិត្យព្រមទាំងមធ្យោបាយសម ស្រប ។

២_ចាត់តាំងបុគ្គលិករបស់ខ្លួន ឬបុគ្គលដទៃទៀតដែលមានសមត្ថភាពអោយត្រួតពិនិត្យ ជានិច្ចកាលបើលិខិតស្នាមនិងចុះធ្វើអធិការកិច្ចដល់កន្លែង ព្រមទាំងពិនិត្យបញ្ជី ការចុះបញ្ជីនិងឯកសារផ្សេងៗរបស់ គ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ។

៣_តម្រូវអោយអភិបាល ឬបុគ្គលិកគ្រឹះស្ថានទាំងនោះ ផ្តល់ដល់ធនាគារកណ្តាលនូវ ពត៌មាន នានា សំរាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងកែតម្រូវ ។

៤_ប្តឹងទៅតុលាការឬដាក់កម្មវិបាកតាមច្បាប់ជាធរមាន ប្រសិនបើមានការប្រព្រឹត្តិ ល្មើសដោយ គ្រឹះស្ថាន ឬដោយអភិបាលបុគ្គលិករបស់គ្រឹះស្ថាននោះ :

_បំពានបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាធរមាន ឬបទបញ្ជារបស់ធនាគារកណ្តាល

_ការខ្វះខាតក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗ

_មិនគោរពវិធានការនយោបាយរូបិយវត្ថុឬវិធានការប្រុងប្រយ័ត្ននានាដែលបាន កំណត់ ។

មាត្រា ៣៤: ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិបើកគណនីនិងទទួលប្រាក់បញ្ញើពីគ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលធ្វើអាជីវកម្មក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងផ្តល់ការប្រាក់ និងយកកម្រៃដែលធនាគារកណ្តាល ជាអ្នកកំណត់ ។

មាត្រា ៣៥: ១_ធនាគារកណ្តាលចេញបទបញ្ជាដោយផ្សព្វផ្សាយឬជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ទីស្នាក់ការរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីតម្រូវអោយគ្រឹះស្ថានទាំងនោះតំកល់ទុនបំរុងកាតព្វកិច្ច ។ ទុនបំរុងនេះត្រូវរក្សាជាសាច់ប្រាក់ក្នុងបេឡារបស់ខ្លួនឬជាប្រាក់បញ្ញើពិសេសក្នុងគណនីចរន្តនៅធនាគារកណ្តាល ។

២_ធនាគារកណ្តាលតម្រូវមេគុណទុនបំរុងដូចគ្នាចំពោះកិច្ចសន្យាសទិស ។ ចំនួនទឹកប្រាក់ទុនបំរុងតំកល់ទុករបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានកំណត់ដោយយោលទៅតាមប្រាក់បញ្ញើ និង កិច្ចសន្យាសទិសផ្សេងៗទៀតដែលគ្រឹះស្ថានធ្វើជាមួយអតិថិជន ។

រាល់ការកំណត់ឬការបង្កើនមេគុណទុនបំរុងកាតព្វកិច្ចនឹងចូលជាធរមាន ១ខែចាប់ ពីពេល ដែលគ្រឹះស្ថាននោះបានទទួលដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ធនាគារកណ្តាលអាចលើកលែងការតំកល់ទុនបំរុងជូនគ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុប្រភេទខ្លះ ។

៣_ធនាគារកណ្តាលដាក់វិន័យដោយយកកម្រៃជើងសាក្នុងមួយថ្ងៃដែលលើសស្មើនឹង ១/១០(មួយភាគដប់) នៃអត្រាបុនហិរញ្ញប្បទានចុងក្រោយរបស់ធនាគារកណ្តាល លើគ្រឹះស្ថានទាំងឡាយណាដែលមិនគោរពទុនបំរុងកាតព្វកិច្ច ។ កម្រៃជើងសាទាំងនេះអាចដកយកពីសមតុល្យនៃគណនីរបស់គ្រឹះស្ថាននោះដែលមាន បើកនៅធនាគារកណ្តាល ។

មាត្រា ៣៦ : ១_ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់បែបបទ ហើយទិញលក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬធ្វើអប្បហារ បុនប្បហារ ក៏ដូចជាធ្វើកិច្ចប្រតិបត្តិការប៉ង់ស្យុងនូវ :

ក_រូបិយាណត្តិឬប័ណ្ណសងតាមបញ្ជាដែលចេះផ្សាយ ឬធ្វើឡើងសំរាប់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬកសិកម្មជាយថាភូតដោយមានហត្ថលេខាសាធនីយពីរយ៉ាងតិច ក្នុងនោះយ៉ាងហោចណាស់ ត្រូវមានហត្ថលេខាមួយជារបស់ធនាគារពាណិជ្ជ ដែលមាន

កាលវសាន ៩០ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួល ក៏ប៉ុន្តែរូបិយាណត្តិនិងប័ណ្ណសង តាមបញ្ជាដែលចេញឬធ្វើឡើងសំរាប់ហិរញ្ញប្បទាន ផលិតកម្មឬពាណិជ្ជកម្មធញ្ញជាតិ តាមរដូវកាលអាចមានកាលវសាន ២១០ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចេញផ្សាយ ។

ខ_មូលប័ត្ររដ្ឋដែលបានចេញផ្សាយជាសាធារណៈនិងមានកាលវសាន ៩០ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃ ដែលបានធ្វើលទ្ធកម្ម ។

គ_មូលប័ត្រឥណទេយ្យឯកជនដែលអាចជួញដូរបានលើទីផ្សាររូបិយវត្ថុព្រមទាំងឥណទេយ្យឯកជនរបស់ធនាគារ ដែលមានហត្ថលេខាសាធនីយនិង ដែលមានចុះនៅក្នុងបញ្ជីដោយទទួលស្គាល់ ដោយក្រុមប្រឹក្សា ។

ឃ_មូលប័ត្ររបស់ធនាគារកណ្តាលផ្ទាល់ ។

២_ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់និងចេញផ្សាយនូវអត្រាអប្បបរមាសំរាប់ធ្វើបុនអប្បហារបុរេប្រទាន ទទួលប៉ង់ស្យុង ឬអោយខ្ចី ។ ធនាគារកណ្តាលអាចកំណត់អត្រានិងពិដានអតិបរមាខុសៗគ្នា សំរាប់ ប្រតិបត្តិការ ឬកាលវសានផ្សេងៗគ្នា ។

មាត្រា ៣៧: ធនាគារកណ្តាលអាចផ្តល់បុរេប្រទានលើគណនីចរន្តដល់ធនាគារពាណិជ្ជកម្ម ដែលធានាដោយមូលប័ត្ររដ្ឋ ឬមូលប័ត្រធានាដោយរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៨: ១_គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តតាមការណែនាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ធនាគារកណ្តាលដែលប្រកាសជារួមឬដោយឡែក ស្តីពីតារាងតុល្យការ ការសន្យាក្រៅតារាងតុល្យការនិង គណនីអាជីវកម្មដែលទាក់ទងទៅនឹង :

_ដើមទុនអប្បបរមា

_ចំនួនទឹកប្រាក់អប្បបរមានៃមូលនីធិសុទ្ធរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់

_ការហាមឃាត់ ការដាក់កំរិត ល័ក្ខខ័ណ្ឌ បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

២_គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នានិងមានស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុដូចគ្នា ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបញ្ញាដូចគ្នា ។

មាត្រា ៣៩: ១_គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តល់ជូនទៅធនាគារកណ្តាលនូវពត៌មានឬទិន្នន័យដែល ធនាគារកណ្តាលសុំស្នើដើម្បីបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២_ក្នុងក្របខ័ណ្ឌរក្សាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ ធនាគារកណ្តាលអាចបោះពុម្ពផ្សាយទាំងស្រុងឬ មួយផ្នែកនូវពតិមានទាំងនោះឬទិន្នន័យរួមតាមប្រភេទគ្រឹះស្ថាន ធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬតាមប្រភេទសកម្មភាព របស់គេ ។

៣_ធនាគារកណ្តាលទទួលរ៉ាប់រងកំពស់សេវាអន្តរធនាគារដូចជាធ្វើមជ្ឈការនៃហានិភ័យ និង ការមិនសងបំណុលជាដើម ។

មាត្រា ៤០: ក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយធនាគារពាណិជ្ជ ធនាគារកណ្តាលត្រូវបង្កើតសភាផាត់ទាត់មួយ សំរាប់បំរើការទូទាត់អន្តរធនាគារអោយឆាប់រហ័សនិងមានប្រសិទ្ធភាព ។

ជំពូកទី ៩

រូបិយវត្ថុ

មាត្រា ៤១: ឯកតារូបិយវត្ថុរបស់កម្ពុជាគឺរៀល ។ មួយរៀលស្មើនឹងដប់កាក់ ។ មួយកាក់ស្មើនឹងដប់សេន។ សញ្ញាសំគាល់ប្រាក់រៀលគឺអក្សរ (៛) ។

មាត្រា ៤២: ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការបោះផ្សាយក្រដាសប្រាក់និងកាសជារៀល កាក់និង សេន ។

មាត្រា ៤៣: ១_ក្នុងពេលដែលមិនបានដកចេញពីចរាចរទេនោះ ក្រដាសប្រាក់និងកាសដែលបោះផ្សាយ ដោយធនាគារកណ្តាលគឺជារូបិយវត្ថុមានតម្លៃនីត្យានុកូល ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងមានតេជានុភាពធ្វើ សេរីកាគ្មានព្រំដែនចំពោះក្រដាសប្រាក់ និងមានព្រំដែនចំពោះកាសក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌកំណត់ដោយធនាគារ កណ្តាល ។

២_ការទូទាត់ណាដែលមានចំនួនទឹកប្រាក់លើសពីការកំណត់របស់ធនាគារកណ្តាលអាចឬត្រូវ តែធ្វើតាមលេខនា ។

មាត្រា ៤៤: ១_ធនាគារកណ្តាលជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងការបោះពុម្ពក្រដាសប្រាក់ ចាក់ពុម្ពកាសនិងការងារ ពាក់ព័ន្ធឯទៀតដូចជាការធានាសន្តិសុខក្នុងការថែរក្សានិង ចលនាក្រដាសប្រាក់និងកាសដែលមិនទាន់បញ្ចេញផ្សាយ ការធានាថែរក្សានិងការបំផ្លាញចោលនូវពេលចាំបាច់នូវបណ្តាពុម្ពក្រដាសប្រាក់ និងកាសដែលដក ចេញពីចរាចរ ។

២_ធនាគារកណ្តាលត្រូវកំណត់ដោយបទបញ្ជានូវលក្ខណៈផ្សេងៗ តម្លៃ ទំហំ ទម្ងន់ គំរូ និងលក្ខណៈរូបភាពផ្សេងៗទៀតរបស់ក្រដាសប្រាក់ដែលត្រូវបោះពុម្ព និងកាសដែលត្រូវចាក់ពុម្ព ។

មាត្រា ៤៥: ធនាគារកណ្តាលមានសិទ្ធិសំរេចប្រកាសប្តូរ ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីដកចេញពីចរាចរនូវក្រដាសប្រាក់ និង កាសដែលបានបោះផ្សាយរួចហើយ ។ ធនាគារកណ្តាលចំណាយសងតាមតម្លៃនៃក្រដាសប្រាក់ឬកាសទាំងនោះដោយប្តូរនឹងក្រដាសប្រាក់ឬកាសផ្សេងទៀតដែលខ្លួនបានបោះផ្សាយ ។ សេចក្តីសំរេច នេះត្រូវមានទំរង់ជាបទបញ្ជារបស់ធនាគារកណ្តាលហើយត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីរយៈពេលនិងទីតាំងដែលត្រូវប្តូរក្រដាសប្រាក់និងកាសទាំងនោះ ។

មាត្រា ៤៦: នៅពេលចប់រយៈកាលប្តូរក្រដាសប្រាក់និងកាសដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥ :

១_ក្រដាសប្រាក់និងកាសប្រមូលចូលដែលបានមកពីការប្តូរត្រូវតែលែងមានតម្លៃនីត្យានុកូល ។

២_ចំនួនទឹកប្រាក់ជាក្រដាសនិងជាកាសសរុបដែលបានប្រកាសអោយមកប្តូរ តែមិនបានយកមកប្តូរត្រូវគិតដកចេញពីបរិមាណរូបិយវត្ថុនៅក្នុងចរាចរដែលចុះ ក្នុងបញ្ជីធនាគារកណ្តាលហើយត្រូវ ចាត់ទុកជាប្រាក់ចំណូលរបស់ធនាគាកណ្តាល ។

មាត្រា ៤៧: បើមានជនណាស្នើសុំប្តូរក្រដាសប្រាក់ឬកាសដែលធនាគារកណ្តាល បោះផ្សាយនោះធនាគារកណ្តាលត្រូវតែប្តូរអោយតាមតម្លៃស្មើដោយគ្មានគិតសោហ៊ុយអ្វីទាំងអស់ ។

មាត្រា ៤៨: ហាមមិនអោយផលិតជាថ្មីឡើងវិញនូវក្រដាស ប្រាក់កាស មូលប្បទានប័ត្រ មូលប័ត្រ ឬប័ណ្ណទូទាត់ផ្សេងៗទោះជារៀល ជាកាក់ ជាសេនក្តីឬជារូបិយវត្ថុបរទេសក្តីនិងមិនអោយបង្កើតវត្ថុទាំងឡាយណា ដែលត្រាប់តាមក្រដាសប្រាក់កាស មូលប្បទានប័ត្រ ឬប័ណ្ណទូទាត់ផ្សេងៗដោយពុំបានទទួលការអនុញ្ញាតជា លាយលក្ខណ៍អក្សរពីធនាគារកណ្តាលជាមុននោះទេ ។

មាត្រា ៤៩: ធនាគារកណ្តាលត្រូវតែគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់នូវសន្និធិរូបិយវត្ថុបំរុងធ្វើផែនការបោះផ្សាយនិង ធានាការផ្តល់ជាទៀងទាត់នូវក្រដាសប្រាក់និងកាស ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរូបិយវត្ថុក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជាទាំងបរិមាណនិងគុណភាព ។

មាត្រា ៥០: ធនាគារកណ្តាលត្រូវដកចេញពីចរាចរនូវរូបិយវត្ថុ មិនគ្រប់លក្ខណៈប្រើប្រាស់ដើម្បីបំផ្លាញចោលហើយប្តូរថ្មីជំនួសវិញ ។

មាត្រា ៥១: ធនាគារកណ្តាលអាចបដិសេធមិនប្តូរក្រដាសប្រាក់និង កាសបើសិនជារូបភាពវាលែងមានភាពច្បាស់លាស់បាត់បង់រូបភាពដើម ឬ ផុះផ្លាយឬដែលបាត់បង់ទំហំ ៣០% (សាមសិបភាគរយ)ឬលើសពីនេះ ។ រូបិយវត្ថុទាំងនេះត្រូវដកចេញពីចរាចរហើយបំផ្លាញចោលដោយគ្មានសំណងចំពោះម្ចាស់ទេ លើកលែងតែករណីពិសេសដែលធនាគារកណ្តាល អាចយល់ព្រមសងមួយចំណែកឬទាំងអស់ ។

មាត្រា ៥២: ក្រដាសប្រាក់ក្លែងក្លាយដែលយកមកបង់ ឬ ប្តូរត្រូវរឹបអូសដោយគ្មានសំណងហើយត្រូវជូនពតិមានទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៥៣: ម្ចាស់ប្រាក់មិនអាចទាមទារពីធនាគារកណ្តាលអោយសង ចំពោះក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសណាដែលខ្លួនធ្វើអោយបាត់បង់ឬធ្វើអោយអន្តរាយឡើយ ។ ធនាគារកណ្តាលអាចដកហូតយកដោយគ្មានថ្លៃនូវក្រដាស ប្រាក់ដែលមានការខូចខាតរូបភាពក្រៅជាពិសេសចំពោះក្រដាសប្រាក់ណាដែលមានសរសេរ លាបពណ៌ បោះពុម្ព បោះត្រាឬបិទវត្ថុស្អិតពីលើឬផុះផ្លាយឬបាត់រូបភាពដោយប្រការណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៥៤: បរិមាណក្រដាសប្រាក់និងកាសកំពុងធ្វើចរាចរ ត្រូវកត់ត្រាចូលក្នុងគណនីទ្រព្យអកម្មរបស់ធនាគារកណ្តាលដោយមិនគិតបញ្ចូលនូវបរិមាណក្រដាសប្រាក់និងកាសនៅក្នុងសន្និធិរូបិយវត្ថុបំរុងទេ ។

ជំពូកទី ១០

គណនីនិងការពិនិត្យគណនី

មាត្រា ៥៥: ការិយបរិច្ឆេទគណនេយ្យនៃធនាគារកណ្តាល ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករាដល់ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៦: ធនាគារកណ្តាលត្រូវ :

១-កាន់កាប់បញ្ជីគណនេយ្យ និង បញ្ជីផ្សេងៗទៀតហើយត្រូវកត់ត្រាគ្រប់ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុដែល ឆ្លុះបញ្ចាំងដោយប្រាកដប្រជានូវស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនស្រប

ទៅតាម គោលការណ៍និងបែបបទគណនេយ្យ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាទូទៅ សំរាប់ធនាគារកណ្តាល ។

២-រៀបចំនិងចេញផ្សាយរបាយការណ៍សង្ខេបប្រចាំខែស្តីពីស្ថានភាពនៃសកម្មភាព របស់ខ្លួន ។

៣-ដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនិងរដ្ឋសភាក្នុងអំឡុង ៦ខែ បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ការិយបរិច្ឆេទ នីមួយៗនូវច្បាប់ចម្លងនៃគណនីប្រចាំឆ្នាំ ព្រមទាំងរបាយការណ៍ដែលអាចចេញ ផ្សាយបាន ស្តីពីប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួននិងស្តីពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរូបិយវត្ថុក្នុងការិយ បរិច្ឆេទកន្លងមក ។

មាត្រា ៥៧: ការពិនិត្យបញ្ជីហិរញ្ញវត្ថុរបស់ធនាគារកណ្តាលត្រូវធ្វើឡើងដោយគណៈកម្មការពិសេស មួយដែលតែងតាំងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ១១

បទបញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ៥៨: ធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រតិលាភ ប្រតិបត្តិការនិងអាជីវកម្មរបស់ធនាគារកណ្តាល ត្រូវបានលើក លែងមិនយកពន្ធនិងអាករឡើយ ។

មាត្រា ៥៩: ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវចូលហ៊ុនក្នុងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុឬក្នុងសហគ្រាស ដែលមានលក្ខណៈអោយឧស្សាហកម្មឬពាណិជ្ជកម្មឡើយ លើកលែងតែគ្រឹះស្ថាន ដែលមានសកម្មភាពផ្សារភ្ជាប់ជាមួយសកម្មភាពរបស់ធនាគារកណ្តាល ដូចជាការវាយ តម្លៃនិងការពិនិត្យកិច្ចសន្យាធានា ប្រព្រឹត្តកម្មនិងការ បញ្ជូនទិន្នន័យ ការបោះពុម្ព ឯកសារហិរញ្ញវត្ថុ ការផាត់ទាត់សងគ្នា ការបញ្ជូនសារលិខិតឬការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យ សម្បត្តិក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលទឹកប្រាក់ចូលហ៊ុនទាំងអស់នោះមិនលើសពី ៥%(ប្រាំភាគ រយ) នៃមូលនីធិរបស់ ខ្លួនផ្ទាល់ ។

មាត្រា ៦០ : ធនាគារកណ្តាលមិនត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មដោយទិញឬដោយកតិសន្យានូវសិទ្ធិ ពិតប្រាកដ លើ អចលន ទ្រព្យ លើកលែងតែទ្រព្យសម្បត្តិណាដែលចាំបាច់សំរាប់ធ្វើសកម្មភាព និងមុខងាររបស់ខ្លួនឬសំរាប់ការងារ សង្គមកិច្ចចំពោះបុគ្គលិករបស់ខ្លួន ។

បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះពុំឃាត់ធនាគារកណ្តាលមិនអោយធ្វើលទ្ធកម្មក្នុងក្រប ខ័ណ្ឌ នៃការទូទាត់សងឥណទេយ្យរបស់ខ្លួននូវសិទ្ធិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ ឬ មាត្រានេះទេ ។

មាត្រា ៦១: រាល់ប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរនិងបណ្តាសេចក្តីណែនាំផ្សេងៗដែលចេញដោយ ធនាគារកណ្តាលសំរាប់អនុវត្តជាទូទៅចំពោះគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើ ការផ្សព្វផ្សាយក្នុងរាជកិច្ចហើយ ចូលជាធរមានបញ្ញត្តិចាប់តាំងពីថ្ងៃចេញផ្សាយ នោះឬតាមកាលកំណត់ដែលមានចែងក្នុង ប្រកាស បទបញ្ជា សារាចរនិងសេចក្តី ណែនាំផ្សេងៗទាំងនោះ ។

មាត្រា ៦២: ដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារនៃច្បាប់នេះ ធនាគារកណ្តាលអាចធ្វើបណ្តឹងខាងផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ភ្ជាប់ជាមួយផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌនូវគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធី ។

មាត្រា ៦៣: ការកម្រិតឥណទាននៅក្នុងចំណុច ៣ មាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះ ឥណទានណា ដែលត្រូវផ្តល់អោយក្រោយថ្ងៃដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១២
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៤ : ជនណាពុំព្រមទូទាត់រូបិយវត្ថុដែលមានតម្លៃនីត្យានុកូលនិងមានតេជានុភាពធ្វើសេរី កាលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជននោះនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ពិន័យជា ប្រាក់ស្មើនឹង ១០០ដងនៃទឹកប្រាក់ ដែលពុំព្រមទូទាត់នោះ ។

មាត្រា ៦៥: អ្នកក្លែងក្រដាសប្រាក់ឬកាសដែលជារូបិយវត្ថុមានតម្លៃនីត្យាកូលនៅលើដែន ដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅលើដែនដីនៃរដ្ឋដទៃទៀតនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ដាក់ ពន្ធនាគារពី២០ឆ្នាំដល់អស់មួយជីវិត ។ វត្ថុតាងដែលរឹបអូសបានត្រូវទុកជាសម្បត្តិ រដ្ឋឬបំផ្លាញចោល ។

មាត្រា ៦៦: ជនណាប្រព្រឹត្តិដោយចេតនាដោយបញ្ចូលក្នុងចរាចរ ឬ រក្សាទុកសំរាប់ចរាចរនូវ ក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសក្លែងក្លាយ ជននោះនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៧: ជនណាប្រើប្រាស់ឬរក្សាទុកដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ពីធនាគារកណ្តាលនូវ បណ្តាសម្ភារៈឧបករណ៍គ្រឿងយន្តនិងប្រដាប់សំរាប់ផលិតក្រដាសប្រាក់ឬកាស ជននោះអាចត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ ។ វត្ថុតាងនិងត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋឬបំផ្លាញចោល ។

មាត្រា ៦៨: ជនណាទទួលក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសដែលក្រោយមកបានដឹងថាជាក្រដាសប្រាក់ ឬ កាសក្លែងក្លាយហើយនៅតែយកទៅដាក់អោយធ្វើចរាចរវិញ ជននោះត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ស្មើនឹង ១០០ដងនៃ ទឹកប្រាក់នោះ ។

មាត្រា ៦៩: ដើម្បីអនុវត្តនិងបំពេញមុខងារអោយបានល្អតាមច្បាប់នេះ ធនាគារកណ្តាលអាចស្នើសុំពត៌មាន ដែលខ្លួនត្រូវការពីរូបវន្តឬនីតិបុគ្គលិកដែលពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុនិង អង្គភាពក្រោមឱវាទទៀតផង ។

ជនណា ដែលមិនព្រមផ្តល់ពត៌មានដែលធនាគារកណ្តាលបានស្នើសុំស្របតាមមាត្រានេះឬ ដែលមានចេតនាផ្តល់ពត៌មានខុសឬបំភ្លៃ ជននោះនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛ (មួយលានរៀល)ដល់ ១០.០០០.០០០៛ (ដប់លានរៀល) និង /ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ ឆ្នាំ ។

មាត្រា.៧០: ជនណាគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុឬធ្វើសកម្មភាពមានលក្ខណៈជាធនាគារដូចជា ឥណទាន ជំនួយជើងសារូបិយប័ណ្ណ កាប្តូររូបិយប័ណ្ណ ការទទួលប្រាក់ពីសាធារណជន ការគ្រប់គ្រងមធ្យោបាយទូទាត់ ប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រ អាជីវកម្មមាសលោហធាតុនិងត្បូងថ្មមានតម្លៃដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ពីធនាគារកណ្តាលត្រូវបញ្ឈប់សកម្មភាពភ្លាមតាមអធិបញ្ញារបស់ធនាគារកណ្តាល ។ ជនដែលប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងអធិបញ្ញានេះនឹងត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛ (មួយលានរៀល)ដល់ ១០.០០០.០០០ ៛ (ដប់លានរៀល)និង/ឬដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៧១: ជនណាប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងមាត្រា ១៥ ចំណុច ១ នឹងមាត្រា ១៦ និងត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យ ជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ ៛ (មួយលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០ ៛ (ដប់លានរៀល) និង/ឬដាក់ពន្ធ នាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ១៣

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧២: បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា ព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
នរោត្តម រណឫទ្ធិ ហ៊ុន សែន

បានបង្គំទូលថ្វាយ និងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២
អគ្គទេសាភិបាលធនាគារជាតិ នៃ
កម្ពុជា
ចៅ ម៉េងលាត

* * *

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១៩៦/២៨

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន រាជហរិវង្ស

ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ ព្រះចៅក្រុង

កម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា